

ὅσα ἀνδρῶν παρέστησαν. κατηχυνώθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξεδύωσεν αὐτοὺς. Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τῷ Ἰσραὴλ; ἐκ τῆς ὁψιρέφαι τὸν Θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τῆ λαῶ αὐτῆ. Ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ ἀφθραυθήσεται Ἰσραὴλ.

Εἰς τὸ τέλος. Ἐν Ὑμνοῖς.

ΣΥΝΕΣΕΩΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ.

Ἐν τῇ εἰσεῖν πρὸς Ζιφαίς, καὶ εἰπεῖν τῇ Σαῦλ. καὶ ἰδὲ Δαβὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν; ν. γ. 53.

Ο Θεὸς ἐν τῇ ὀνόματί σε σώσον με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σε κρινεῖς με. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τῆς σωματός μου. Ὅτι ἀλλόθριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζητήσαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐπορεύοντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Ἰδὲ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. Ἀποσρέφει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σε ἐξολόθρευσον αὐτούς. Ἐκβοήσας θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῇ ὀνόματί σε Κύριε, ὅτι ἀγαθόν. Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρίσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπέδον ὁ ὀφθαλμός μου.

Εἰς τὸ τέλος. Ἐν Ὑμνοῖς.

ΣΥΝΕΣΕΩΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. νδ. 54.

Ενώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχὴν μου, καὶ μὴ ὑπερέδης τὴν δέησίν μου, πόροχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου. Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεχίᾳ μου, καὶ ἐπαράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθρῶν, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλῶν. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ αἰομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκόν μοι. Ἡ καρδιά μου ἐπαράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Φόβος καὶ φόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος. Καὶ εἶπα· τίς δώσει μοι πτέρυγας ὥστε πεθερεῖν, καὶ πεταδήσομαι, καὶ καταπαύσω; ἰδὲ ἐμάκρυνα φυγαδέντων, καὶ πύλινθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. Προσεδέχομαι τὸν Θεὸν τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας, καὶ

ἀπὸ